

محبوب فؤاد حضرت علی قبل نبیل ابن حضرت اسم الله الأصدق علیهما بهاء الله الأبهی ملاحظه فرماید

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

انسان بصیر لازال منفعل و خجل چه که وصف مینماید مقصودی را که جمیع ارکان و اعضا بکلمه لایوصف مقرر و ذکر مینماید مقامی را که بکلمه لایذکر معترف هر خبیری از وصف رایحه تحدید استشمام مینماید و از ذکر و ثنا رایحه عرفان بعد از اصغا و ایقان و اعتراف بآنکه سید لولاک ما عرفناک فرموده فی الحقیقه مقام ذکر و وصف اگرچه نزد متغمسین بحر عرفان بی انتهاست و لکن در مقامی حکایت از تحدید و عرفان مینماید و مقررین و مخلصین از این کلمه رایحه غرور استشمام مینمایند لذا استغفر الله مره آخری استغفر الله کره آخری استغفر الله آه آه من خجلتی و انفعالی و عدم حیائی لائی ایقتن بأن ذکری ایاه یدل علی وجودی تلقاء القدم و اظهار مقامی لدی تجلیات انوار مالک الأمم و مقصود العالم ایضاً استغفر الله

الهی الهی تری ضعفی عند ظهورات قدرتک و عجزی لدی شؤونات اقتدارک و فقری تلقاء بحر غنائک و عزتک حین ذکرک تأخذنی الحیره و الخجله علی شأن ارید ان استر نفسی تحت اطباق تراب ارضک فاه آه من جهلی عند تجلیات نیر علمک اشهد انی فی هذا المقام حین ما انطق بذکرک ترتعد فرائصی و ارکانی من خشیتک فاه آه اری عملی مخالفاً بما یخرج من فمی تلقاء ملکوت بیانک و فی مقام ینادینی ظاهری و باطنی و اساری و عروقی و شعراتی لا تحزن بذلك لأنه جلّ جلاله لما ج بحر فضله و حاج عرف عطائه اذن لعباده بذکره و ثنائیه و عزتک و جلالک فی مقام آخر انک خلقت اللسان لذكرک و العیون لمشاهده انوار ظهورک ای رب اسألک بأسرار اسمک الأعظم و بنور امرک الّذی اشرق به العالم بأن تبدل ما لا یلیق لک و لایامک بما یلیق لظهورک و سلطنتک انا عبدک و ابن عبدک اعترفت باقتدارک و اختیارک و برحمتک الّتی سبقت عبادک و خلقتک ای رب قدر لعبدک و لأولیائک ما یقرّبهم الیک و یقدّسهم عن کلّ ما لا ینبغی لساحة عزک و بساط قریبک انک انت المقتدر علی الرّدّ و القبول و علی المنع و البلوغ و انک انت المقتدر المهیمن علی ما کان و ما ینکون

و بعد دستخط آن محبوب فؤاد مکرر رسید و مکرر تلقاء کرسی رب باصغا فائز و کره بعد کره امواج بحر فضل بکمال اوج ظاهر و از لسان عظمت جاری شد آنچه که هیچ قلمی احصا نتواند و هیچ مدادی از عهده برنیاورد و لکن تأخیر جواب از کثرت تحریر بوده ذلک تقدیر من لدن علیم خبیر و خود آن محبوب بر آنچه ذکر شد شاهد و گواه تا آنکه نامه‌ها باین نامه که بتاریخ چهارم شهر شعبان المعظم بود منتهی گشت عوالم علم سرمدی گواهیست صادق که آنچه از قلم آن محبوب جاری گشت فرح اکبر را منبع بود و سرور اعظم را مطلع چه که از هر حرف و هر کلمه آن عرف ذکر و ثنا و اقبال و توجه و استقامت بر امر محبوب عالمیان استشمام گشت و بعد از قرائت قصد مقام نموده امام وجه مولی الأنام عرض شد اذاً تحرک ملکوت البیان و انزل ما انجذبت به افئدة اهل مدائن العلم و العرفان قول الربّ تعالی و تقدّس

هو المشرق من افق سماء العطاء

یا ابن اسمی علیک بهائی و عنایتی در امر مظلوم تفکر نما و فیما ورد علیه من البلایا و الرزایا در جمیع احیان از افق سماء فضل اشراق نمود آنچه که عالم رجا و طلب را منور فرمود و از قلم اعلی جاری شد آنچه که اهل قبور را برانگیخت و بحیات تازه جدیده منیعه فائز نمود یا ابن اصدق اگر صاحب اذن حقیقی یافت شود اصغا مینماید آنچه را که مخلصین و مقررین در طور عرفان اصغا نمودند و مقصود از ظهور و ذکر و بیان آنکه نفاق برخیزد و بجایش اتفاق مقام اخذ نماید و کل بصفات و

اخلاق مبارکه ممدوحه که سبب حفظ و علت ارتفاع است مزین گردند و لکن در بعضی عکس آن ظاهر مقام اتفاق نفاق مشهود و مقام امانت خیانت از حق بطلب عباد خود را مؤید فرماید تا از کأس انقطاع بنوشند و بطراز تقوی مزین گردند نصح الهی را فراموش نمودند بعضی باعملی ظاهر شده‌اند که سبب ترضیع امر الله مابین غافلین و تارکین شده بیدانشهای دنیا هر امر منکری را که از مدعیان محبت مشاهده مینمایند بحق نسبت داده و میدهند بذلک ناح قلمی الأعلى فی الذروة العلیا و بکت العیون فی الفردوس الأبهی اولیا را از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسان تکبیری که کل را مشتعل نماید و از برای اصغاء نداء مکلم طور مستعد فرماید قل یا اولیاء الله فی الأرض اسمعوا نداء المظلوم و زیتوا رؤوسکم بأکلیل التقوی و هیاکلکم بأثواب الانقطاع ثم انصروا ربکم بالأعمال هذا ما امرتم به من لدی الله الغنی المتعال امروز اعمال و اخلاق ناصر و معین حق جلّ جلاله‌اند طوبی از برای رجالی که لوجه الله باین دو تمسک نمودند تقوی سراجی است منیر اوست سبب روشنی عالم و علت هدایت امم اگر از اول امر مدعیان محبت الهی باوامر و احکامش تمسک میجستند حال عالم بنور ایمان منور مشاهده میگشت این ایام از مدعیان محبت وارد شد آنچه که از اعدا وارد نشده لعمر الله انّ المظلوم فی حزن مبین انتهى

لازال مواظب حسنه و نصایح مشفقانه که فی الحقیقه سبب قرب و لقا و علت فیوضات لاتناهی مولی الوری است از لسان عظمت جاری و نازل و بشأنی نازل که قلم و مداد از احصای آن عاجز و قاصر معذلک از بعضی ظاهر شده آنچه که عین عدل و انصاف میگردید و قلوب ناله میکند باید این عبد و آن محبوب و اولیا کل از سماء عفو و عطای حق جلّ جلاله مسئلت نمائیم غافلین را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است و کل را توفیق رجوع عطا نماید تا بر تدارک ما فات عنهم قیام کنند و در این یوم اقدس انور خود را از فیوضات و عنایات مقصود عالمیان محروم نسازند ان ربنا هو العطوف الغفور ذکر توجه باطراف را لأجل اعلاء کلمة الله نمودند و همچنین ورود در مقامی که از لسان عظمت به فروغ نامیده شده بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات از سماء فضل نازل قوله تبارک و تعالی

هو الذاکر العلیم

یا اولیائی فی فروغ اسمعوا نداء الله المقندر العزیز الودود انه ذکرکم بذکر اشتعلت منه الأفئدة و القلوب و به شهدت الأشياء و من فی ملکوت السماء انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد ذکرناکم مرّة بعد مرّة فضلاً من لدنا و انا الفضال فی ممالک الغیب و الشهود و انزلنا لمن زیتاه بطراز التخصیص و ابنائه و من معه ما انجذبت به حقائق الموجودات و توجهت الوجوه الی الله مالک الیوم الموعود نسأل الله ان یؤیدهم علی ذکره و ثنائه و تبلیغ امره العزیز المحبوب بذلک اشرفت شمس البیان من افق سماء عنایة الله مالک الملک و الملکوت طوبی لمن شهد و رأى و ویل لكلّ غافل محجوب البهآء من لدنا علیکم و علی امائی اللآئی آمن بالله اذ اتی من سماء الأمر بسطان مشهود انتهى و هذا ما نزل لأحبآء الله فی حصار

هو المقندر العلیم الحکیم

یا اولیائی فی حصار افرحوا بما توجه الیکم من شطر السّجن وجه ربکم المختار و ذکرکم بما انجذبت به افئدة الأبرار اسمعوا النداء من شطر السّجن انه یقرّبکم الی الله ربّ الأرباب انا ذکرنا من احبّتی الذی صعد الینا بنور اشرفت منه الآفاق قد استقبله حین العروج قبیل من الملائ الأعلى و اهل الجنة العلیا یشهد بذلک من اتی من سماء الفضل برایات الآیات و ذکرنا الذین

نسبهم الله اليه و قدّرنا لهم في الصحيفة الحمراء ما غرّد به العنديل و قرّت به الأبصار نسأل الله ان يؤيّدهم على ما يحبّ و يرضى و يكتب لهم ما كتبه لأصفيائه أنّه هو العزيز الوهاب

أنا اردنا ان نذكر من سمى بمير قبل حسن (حاجى مير حسن بيك) ليفرح بعناية ربّه فى هذا اليوم الذى فيه نادى المناد من كلّ الجهات

و نذكر من سمى باللهيار (بيك) ليتمسك بحبل المختار و يشهد لسان ظاهره و باطنه بما شهد به مكلم الطور اذ استوى على عرش الظهور و يطوف حول الأمر باستقامة لا تمنعه فراعنة الأرض و لا جابرة البلاد

و اردنا ان نذكر من سمى بمحمود (كربلائى) فى كتاب الأسماء و انا العزيز الغفار يا محمود خذ كأس البيان باسم مالك الأديان ثم اشرب منها امراً من لدنا و قل يا قوم تالله قد نزل من سماء البرهان ما قام به اهل القبور و نفخ فى الصور و نطقت الأشياء الملك لله فالق الأصباح

يا جهانكير (بيك) اسمع نداء الله المقتدر القدير من السدرة الحمراء المغروسة فى الفردوس الأعلى من يد ارادة مولى الورى و قل

سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما هديتنى الى صراطك و سقيتنى كوثر بيانك و عرفتنى اذ كان القوم فى نوم عجاب

يا اسمعيل اشكر الله ربك بما جعلك فائزاً باصغاء ندائى الأحدى الذى كان امل المقرّبين و المخلصين فى ازل الآزال اشهد بجودك الذى سبق الوجود و بأمرك الذى سخّرت به الأحزاب

يا اوليائى فى نامق أنا ذكرناكم من قبل و فى هذا الحين بما اشرق به نير البيان من افق سماء رحمة ربكم مالك الابدان أنا ذكرنا الذى شرب رحيق الشهادة فى سبيل ربّه امام العيون و الأبصار و بذلك فاز بما لا فاز به احد الا من شاء الله مالك الرقاب

يا ابن الشهيد طوبى لك بما تمسكت بعروتي و تشبّيت بذيل رحمتى اذ كان القوم فى غفلة و ضلال نسأل الله ان يقرّبك اليه و يقدر لك من قلمه الأعلى ما ارتفع به النداء بين الأرض و السماء الملك لله رب ما يرى و ما لا يرى و رب مشارق الأذكار

يا اباالقاسم قد حضر اسمك امام الوجه اقبل اليك وجه الله من هذا المقام و انزل لك ما اشتعلت به النار فى الأشجار و نطقت أنّه لا اله الا هو المقتدر المهيمن العزيز الجبار ذكرّ الناس بآيات ربك و بشرهم بما نزل من القلم الأعلى فى اعلى المقام انتهى

لله الحمد در اين ايام بعضى مكرّر بعنايت حقّ جلّ جلاله فائز شدند نامهها و عرايض متتابع رسیده و ميرسد و در هر يك اماكن و ديار آن اطراف مذکور و هر يك از اوليا فائز شده بآنچه كه گواهی میدهد بر عنایت و شفقت و فضل حقّ جلّ جلاله صد هزار طوبى از برای نفسى كه در اين ايام بعنايت الله فائز گشتند چه كه كلمة الله را فنا اخذ ننمايد و تغيير راه نيابد يشهد بذلك لسان العظمة كما شهد من قبل أنّه هو المقتدر على ما يشاء فى المبدأ و المآب

ذكر بجستان را نمودند بعد از عرض امام وجه اين آيات از سماء عطا نازل قوله جلّ جلاله و عزّ برهانه يا بجستان افرح ثمّ احمد سبح ثمّ اشكر بما ذكرك الذى بكلمة منه خلقت السموات و الأرض كم من عالم ما ذكر لدى المظلوم و كم من عارف انكر المعروف و كم من رجل منع عن بحر الحيوان فى ايام ربّه الرحمن و انت فزت بعناية الله و رحمته و ذكرك من كان مذكوراً فى افئدة المقرّبين و المخلصين أنا ذكرنا علياً فى الكتاب و فى الزّبير و الألواح مرّة بعد مرّة ثمّ الذين آمنوا بالله ربّ العرش العظيم نسأل الله ان يبعث منك رجالاً ينصرون ربهم فى الأعمال و يعطوا الناس بالأخلاق و نوصيهم

بالمحبّة و الوداد أنّه هو العليم الحكيم انا سمعنا ندآء الذين اقبلوا و اجبناهم بلوح يشهد لهم في كلّ عالم من عوالم الله الملك الفرد العزيز الحميد يا ابن اسمى كبر على وجوه عبادى فى بلادى ثم اتل عليهم آيات الله ربك و رب آبائك الأولين قد انزلنا لك فى هذه الأيام ما ابتسم به ثغر البيان ان ربك هو الغفور الرحيم

و هذا ما نزل لأولياء الله فى فاران قوله جلّ جلاله و عظم شأنه لله الحمد اولياى آن ارض فائز شدند بنور ايمان فاران خوب اسميست از آن عرف محبت استشمام ميشود لهم ان يفتخروا بهذا الاسم الذى خرج من فم مشيئة الله رب العالمين انشاءالله آثار اين اسم بارادة الله در اولياى آن ارض ظاهر و مشهود گردد كل را در اين حين ذكر مينمائيم نفوسى كه قصد كعبة الله نمودند و رحيق لقا را از ايدى عطا آشاميدند كل در ساحت اقدس مذکورند لله الحمد آن نفوس بذكر و حضور و لقا فائز گشتند و همچنين ساير اوليا در اين ايام مکرر ذکرشان از قلم اعلى جارى يا ابن اصدق عليك بهائى و عنايتى حال اراده آنکه نفوس مذکوره در نامه را ذکر نمائيم لتعرف اوليائى بعنايتى و رحمتى التى سبقت من فى السموات و الارضين

هذا ما نزل لجناب مير آقا حسين بيك عليه بهاء الله

هو الله

يا حسين عليك بهائى در اين حين مصباح الهى باين كلمه مبارکه ناطق يا حزب الله خذوا كأس الفلاح من يد عطاء ربكم مسخر الأرياح ثم اشربوا منها باسمى العزيز البديع طوبى لك بما تمسكت بحبل الله و اقبلت اليه اذ كان الظالمون فى ظلم عظيم و اعراض مبين نسأل الله ان يؤيدك على ما اردته فى سبيله الواضح المستقيم

ما نزل لجناب حاجى ميرزا عبدالعلى عليه بهاء الله

هو الله

يا عبدالعلى عليك بهاء الله الأبدى اشكر الله بما توجه اليك وجه القدم من شطر سجنه الأعظم و انزل لك ما انجذبت به افئدة الأمم الذين وفوا بعهد الله و ميثاقه و اخذوا الكتاب بقوة من لدنه انه هو المؤيد العليم طوبى لك و لمن فاز برحيق بيانى و كوثر عرفانى و سلسيل ذكرى العزيز المنير البهاء من لدنا على اهل البهاء الذين اقبلوا بالقلوب الى هذا النبأ العظيم

و هذا ما نزل لجناب استاد على اكبر عليه بهاء الله

هو الله

يا على قبل اكبر عليك بهائى در كتاب قبل بشارت داده ميفرمايد كل باسماء ذكر ميشوند حمد كن محبوب عالم را كه ترا فائز فرمود بانچه كه مظاهر جلال و مطالع كمال از آن محرومند مقصود از اين كمال اموريست كه نزد مظاهر اوهام مقبول سبحان الله حزب غافل اسم منكر را معروف گذاشته اند و جهل را علم نسأل الله ان يعرفهم خسرانهم و ما فات عنهم فى هذا اليوم الذى بذكره نطقت الأوراق فى الأشجار قد اتى المختار و معه فرات العلم و الحكمة اقبلوا و لا تكونوا من الغافلين

هذا ما نزل لجناب كربلائى حسن عليه بهاء الله

هو الله

یا حسن علیک بهائی حسین را علمای عصر بر شهادتش فتوی دادند چنانچه در این عصر بر مالکش فتوی دادند کتب الهی از ظلم علمای آن عصر و این عصر نوحه مینماید ولکن آذان از اصغا ممنوع احفظ لؤلؤ محبته الله فی خزینه قلبک ثم استره من اعین الخائنین و قل لک الحمد یا اله العالم و معبود من فی السموات و الأرضین
و هذا ما نزل لجناب میر احمد بیگ علیه بهاء الله

هو الله

یا احمد علیک بهاء الله الفرد الأحد بگو یا قوم امروز روز ذکر و ثناست چه که جمال قدم و محبوب امم بر عرش عطا مستوی خود را از این فیض اعظم و فضل اکبر منع نمائید جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه که بعز قبول فائز گردد و بدوام ملک و ملکوت باقی ماند عالم منتظر این یوم بوده و چون ظاهر شد اهلش بعدم راجع طوبی لمن عرف المقصود و تمسک بالمعروف انه من المقرین عند الله رب العالمین
هذا ما نزل لجناب میر غلام رضا بیگ علیه بهاء الله

هو الله

یا غلام قبل رضا مقصود یکتا از سجن عکا بتو اقبال نموده و ترا ذکر مینماید لیجذبک ذکره الی مقام تسقی بید العطاء اهل البهآ کوثر البقاء انه هو مولی الوری یذکر اولیائه بما تبقى به اسمائهم بدوام اسمائه و صفاته انه ولی المقبلین و مقصود العارفين انا نوصی عبادنا و امائنا بتقوی الله رب العرش العظیم طوبی لمن تمسک بحبلی و نطق بشئانی بین عبادی انه من المخلصین فی لوحی المبین
و هذا ما نزل لجناب محمد هاشم علیه بهاء الله

هو الله تعالی

یا محمد قبل هاشم علیک بهائی و عنایتی مکرر ذکررت از قلم اعلی نازل انه معک و سمع ندائک فی ذکره و ثنائیه و هو السميع البصیر و هو العلیم الحکیم انشاء الله در جمیع احوال و احوال بنار حبش مشتعل باشی و بنور عرفانش منور اولیا را تکبیر برسان و بضیاء سراج الهی مشتعل نما تا کل بحکمت و بیان عباد را بشریعه مقصود عالمیان فائز نمایند یوم یوم حکمت است و خدمت و خدمت حق جل جلاله در رتبه اولی تبلیغ امرش بوده و هست از حق میطلبیم اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و ارتقای مقام است البهآ علیک من لدن مشفق کریم انتهى

این یوم الحمد لله یوم ابصار مخلصین و آذان مقرین است چه که جز ابصار حدیده و آذان واعیه لایق مشاهده امواج بحر بیان الهی و اصغاء حقیف سدره ربانی نبوده و نیست هنیئاً لهم و مریناً لهم هم باصغا فائز و هم بمشاهده فائز یوم یوم اولیاست و وقت وقت اصغیا فی الحقیقه ساعت موعوده متحیر چه که مقام مقامیست که جز حق آگاه نه و جز اراده و علمش محیط نه یسأل الخادم ربه بان یقدر لأحبائه ما قدر للذین فازوا بکوثر الانقطاع فی آیامه اولئک عباد زین الله السن الملا الأعلى بذکرهم و ثنائهم من یقدر ان یصفهم حق الوصف او یعرفهم حق العرفان اولئک رجال استقرؤا فی ظل قباب العظمة و الاجلال امرأ من لدی الله الغنی المتعال

ذکر توجّه بارض باء و شین و قریه را نمودند بعد از عرض در ساحت امع اقدس این آیات بیّنات از لسان عظمت ظاهر و نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله

بسمی الّذی به انجذب اهل مدائن العلم و العرفان

اولیای ارض باء و شین لدى الله مذکور بوده و هستند در این ایام مکرّر ذکرشان از سماء مشیّت نازل و هر یک بامواج بحر بیان مقصود عالمیان فائز لله الحمد از کأس عرفان و ایقان آشامیدند و لدى الله از اصحاب سفینه حمرا مذکور و مسطور انه یحبّ اولیائه هناك و ذکرهم من قبل بذکر احیا الله به عباده و یذکرهم فی هذا الحین بما فاحت به نفحات الوحی فی الامکان انه هو العزیز المّان لا یعزب عن علمه من شیء یشهد و یری و هو العزیز البصّار یا اولیائی اسمعوا ندائی من شطر سجنی ثم اذکروا ما ورد علی المظلوم من الّذین یدعون العرفان فی انفسهم و یرتکبون ما ارتفع به حنین الملاّ الاعلی یشهد بذلك من اتی بالحقّ بملکوت الآیات انا نبشّر کلّ واحد منهم من القانتین و القانتات بما قدّر لهم من لدى الله ربّ الأرباب البهّاء المشرق من افق سماء رحمتی علیکم و علی الّذین سمعوا التّداء و قالوا لک الحمد یا من فی قبضتک زمام من فی الارضین و السّموات و نذکر اولیائی فی خیرالقری و نذکرهم بآیات الله مولی الأنام یا (ملاّ) محمّد قبل رفیع قد ذکرک من قام علی خدمتی ذکرناک بلوح تضوّع منه عرف عنایة الله ربّ الأرباب طوبی لک و لمن اتّخذ لنفسه مقاماً فی ایام الله مالک المبداء و المآب احمد الله بما ذکرک من نطقت الأشياء عند ظهوره قد اتی المخزون بأمر لا یعادله ما کنز فی الاراضی و الجبال یا (ملاّ) محمّد قبل تقی قل

لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی مرّة بعد مرّة و ایدتنی علی الاستقامة علی امرک اشهد أنّک انت العزیز الفضّال اسألک بأن تنزل علیّ و علی عبادک من سحاب رحمتک امطار العنایة و اللطاف أنّک انت المقتدر العزیز الوهّاب یا ابن اصدق قد ذکرنا من صعد الی الله الّذی سمی بمحمّد قبل علی ثمّ الّذین نسبهم الله الیه انّ ربّک هو المشفق العزیز الفیاض انا نذکرهم فی هذا الحین و نکبّر علی وجوههم و نسأل لهم ما یقرّبهم الی الغنی المتعال انتهى ذکر هر یک از اولیا که در محضر مولی الوری عرض شد بعنایت کبری فائز گشت مقصود از خلقت آنکه در حضور مذکور آیند تا بخدمتی فائز شوند امطار رحمت از سحاب فضل و عنایت من غیر تعطیل و تعویق نازل ما ذکر من اسم الآ و قد نزل له ما یكون باقیاً باسمه الباقي طوبی از برای نفوسی که در این ایام موجودند و لدى الوجه مذکور ذکر ورقه بنت محبوب فؤاد جناب حاء و سین و همچنین ورقه بنت اخت ایشان علیه و علیهنّ بهّاء الله را نمودند لله الحمد از سنین گذشته الی حین عندالله مذکور بوده‌اند و بذکر و عنایت و الطاف و شفقت سدره مبارکه مزین و مرزوق و مخصوص هر یک این ایام لوح اقدس ابداع انور ابهی نازل نزد جناب محبوب فؤاد حاء و سین علیه بهّاء الله الابهی ارسال شد یسأل الخادم ربّه بأن یجعلهما من اللّائی طفن العرش فی العشیّ و الاشراق و یسبّحن ربّهنّ فی الغدوّ و الآصال و یقدّر لهما ما تقرّ بهما الأبصار فی الحقیقه اولیای باء و شین در هر سنه بلکه در هر شهر بلکه در هر یوم در پیشگاه حضور مذکور بوده‌اند متعمّد بنعمتهای ذکر و بیان و حکمت و عرفان مجدّد بعد از عرض باء و شین در ساحت امع اقدس اعلی این آیات از مشرق اراده اشراق نمود قوله جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم سلطانه

هو السّامع العلیم

يا امتى يا ورقة الفردوس قد فزت بآيات قد خلق الله بكل حرف منها عوالم ما اطّلع بها ألا نفسه ان ربك هو العليم الخبير قد فزت فى اكثر الأيام بنداء الله مقصود العارفين انا ذكرناك ثم اللاتى آمن بالله رب العالمين قد توجه اليك ملكوت البيان و انزل لك و لمن معك ما شهدت به الذرات بفضل الله و عنايته و رحمته و عطائه انه هو الفضال الكريم

يا روحانى عليك بهائى و عنايتى نطقت بالحق اذ اقبلت الى الله مقصود المخلصين قد فاز ما جرى من فؤادك و لسانك باصغاء ربك رب العرش العظيم تشهد بعنايتى لك كتيبى و صحفى و ما جرى من قلمى العزيز البديع طوبى لك و لمن احبك و ذكرك و لأمة سمعت قولك فى هذا التبا المبين قد فاز عملك بطراز القبول نسأله ان يؤيدك على ما يبقى به ذكرك و ذكره بدوام امرى المحكم المتين

يا غلام قبل رضا قد فاز اوليائى هناك بذكرى مرة بعد مرة و فى هذه الأيام ذكرناهم كرة بعد كرة بذكر انجذب به الملاء الأعلى و سكان هذا المقام الرقيق اشكر الله بما توجه اليك الوجه و زين عملك و عمل اوليائى بطراز تنورت بها مدائن الأعمال فكر فيما جرى من قلمى الأعلى لتجد حلاوة ذكرى و ما نزل من ملكوتى و سماء عنايتى التى سبقت من فى السموات و الأرضين

يا محمد قبل على قد ناح قلبى و قلمى بما ورد على من جنود الغافلين الذين ينسبون انفسهم الى نفسى و يأكلون اموال الناس بالباطل الا انهم من الأخسرين فى كتابى العظيم قد ارتكبوا فى المدينة الكبيرة ما صاحبت به الصخرة و ناحت به الأشجار و ذرفت دموع العارفين نسأل الله ان يوفق الكل على العدل و الانصاف و يؤيدهم على الرجوع انه هو المقتدر القدير الحمد لله الذى ايدك و اوليائى على خدمة امره و ما يرتفع به ذكره انه هو المؤيد الحكيم

يا (حاجى ميرزا) حسين ان المظلوم اقبل اليك و ذكرك بما انجذبت به مدائن الأذكار منهم من قال يا اولياء الله قوموا ثم اقبلوا بقلوب طاهرة و نفوس زكية و وجوه منيرة و آذان واعية و ارجل مستقيمة تالله قد ارتفع ما طارت به الأشياء و ظهر ما خضع عند ظهوره من فى السموات و الأرضين قد انزلنا لك ما يجد منه المقرّبون عرف حبي طوبى لك و لمن فاز بأيام الله و سمع ما ارتفع من الفردوس الأعلى انه من المخلصين يشهد بذلك كل منصف خبير كبر من قبلى على وجه اوليائى و بشرهم برحمتى و فضلى ان ربك هو المشفق الغفور الرحيم البهاء من لدنا عليك و على ابنك و على الذين ما منعهم ضوضاء الغافلين عن صراطى المستقيم

يا عبدالوهاب اسمع نداء مالك الرقاب الذى ارتفع فى المآب رغماً لكل عالم بعيد قل هذا يوم فيه استوى مالك القدم على عرش اسمه الأعظم و نطق بما هدى الأمم الى منظره المنير طوبى لعين رأت و لأذن سمعت و لقلب فاز بالاقبال الى مشرق آيات ربه الناطق البصير

و نذكر فى هذا الحين امائى اللاتى شربن رحيق البيان من كأس عطائى و سمعن النداء من شطر سجنى و تمسكن بحبلى و تشبثن بذيل الله المقتدر العزيز الحكيم يا ورقتى يا أم مهاجرى ان المظلوم لا ينسك قد ذكرك و يذكرك بدوام ملكوته العزيز الجميل

و نذكر امة الأخرى انه يحب اوليائه و امائه الذين نبذوا العالم فى حبه و رضائه و اخذوا ما امروا به فى كتابه الذى اذا نزل خضع له ما عند الأمم ان ربك هو المبين الخبير و نوصى الكل مرة اخرى بالأمانة الكبرى لعمري قد ظهرت فى المدينة الكبيرة خيانة بها ناح عباد مكرومون انا لله و انا اليه راجعون

يا قلم الأعلى اذكر اوليائك فى سرايان و بشرهم بعناية الله رب الأرباب يا محمد قبل طاهر انا ذكرناك من قبل و الذين آمنوا فى المدن و الديار تالله قد سرت نسمة الرحمن فى البلدان و القوم اكثرهم فى غفلة و ضلال هل تعرف ما منعهم قل

اهوائهم و هل تعرف بأى شىء يتحركون قل بشبهات الذين كفروا بالمبدأ و المآب ذكر احبائى من قبلى و نورهم بما سطع و لاح من افق لوح الله مالک الرقاب قد فتح باب السماء و اتى الموعود بنور ما منعه السحاب قل

لك الحمد يا مولى العالم و لك الثناء يا منزل الآيات اشهد انك ظهرت و اظهرت ما هدى الناس الى سواء الصراط يا مسعود اسمع نداء الله العزيز الودود قد حضر اسمك من قبل امام وجه مالک الفضل و اجابك رحمة من عنده و هو العزيز المحبوب قد ظهر كل سر و برز كل امر و نطق كل لسان الملك لمالک الوجود قد حضر اسمك مرة اخرى ذكرناك كرهة بعد كرهة امراً من عندنا و انا المقتدر المهيمن القيوم طوبى لك بما سمعت و اقبلت و ويل لكل غافل مردود نوصيك و الذين آمنوا بما تشتعل به الأفئدة و القلوب و بالأمانة و العفة و الاتحاد طوبى لمن سمع و عمل بما امر به فى لوحى المحتوم طوبى لمن اقتصر امره على تأليف قلوب الأولياء و طوبى لمن تمسك بحبله الممدود ذكر اوليائى من قبلى و بشرهم بما نزل لهم من لدى الله رب الجنود لعمري من اقبل الى من العباد و الاماء قد تحرك على ذكره القلم و فاز بعناية مالک القدم الذى نطق امام وجوه الأمم الملك لله مالک الملك و الملكوت انتهى

يا اولياء الله و احبائه از برای هر یک از دوستان از سماء بيان نازل شده آنچه كه سبب حیات عالم و امم است عالم از نفضة الهى تازہ و خرم عمر ربنا و ربكم هر يوم كتابى نازل و هر ليل حجتي باهر ولكن قوم غافل از حق ميطلبم اوليای خود را بر تبليغ امرش مؤيد فرمايد يعنى بحكمت و بيان عالم را برهان احاطه نموده و نور ظهور منور داشته ولكن غافلين بيخبرند آيا سبب بيخبرى چه بوده علمه عند ربنا العليم الخبير

و هذا ما نزل من سماء مشيئة ربنا مالک الایجاد لأوليائه فى كاخك و جناباد قوله تبارك و تعالى

بسمى السميع و بسمى البصير

يا محمد سمع الله ندائك و انزل لك ما لا يعادله ما عند القوم يشهد بذلك كتاب الله المهيمن القيوم طوبى لأذن فازت باصغاء ندائى و لوجه توجه الى شطرى و لعين رأت آثار قلمى و ليد اخذت كتاب الله رب ما كان و ما يكون فضائل أيام الهى خارج از تحديد و فيوضاتش مقدس از انتها و احصا طوبى از برای نفسى كه ضوضا و زماجير و غوغا و نعاق او را از نير آفاق منع نمود بوجه منير اقبال نمود و بعين مقدس از رمد و اذن منزّه از مانع قصد مقام اعلى و ذروة عليا کرد يشهد لسان العظمة بأنه هو اهل البهاء المستقر على السفينة الحمراء كذلك اشرق نير العطاء من افق سماء عناية مولى الورى طوبى لقوم يعرفون طوبى لك بما اقبلت و سمعت اذ منع عن الاقبال اكثر الاماء و الرجال نسأل الله ان يوفقك على خدمة امرى و يكتب لك خير كل عالم من عوالمه انه هو المشفق العزيز الودود

يا اسمعيل اسمع ندائى من ملكوت بيانى انه يجذبك الى افق اشرق منه النور و اضاء به الديقور قد ذكرك من احببى و قام على خدمتى ذكرناك بايات لا يذكر عندها ذكر الخرائن و الكنوز نعيماً لك و لمن عمل بما امر به فى لوحه المحفوظ انا زيننا سماء البرهان بأنجم الذكر و البيان طوبى لمن سمع و فاز انه من الذين وصفهم الله فى الفرقان بقوله لا يسبقونه بالقول و هم بأمره يعملون

و نذكر امائى اللائى اقبلن الى الأفق الأعلى و عملن ما امرن به فى كتابى المحتوم يا امائى و اوراقى فى المدن و الديار اسمعوا نداء ربكم المختار انه اتى من افق الاقتدار بسلطان احاط الغيب و الشهود و ذكر كل عبد اقبل اليه و كل امة اقبلت و سمعت و قالت

لك الحمد يا اله الأسماء بما هديت عبادك الى افقك و اوراقك الى سدره امرك اسألك بأمرك الذى سخر العالم و الأمم بأن تغفر لهم و تؤيدهم على ما يقربهم اليك فى كل الأحوال انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الحق علام

الغيوب البهَاء المشرق من افق سماء رحمتي على عبادي وورقاتي اللآئي آمنّ به و بآياته في يوم فيه نصب الميزان و نفخ في الصّور

يا (استاد) محمّد قبل باقر قد توجّه اليك المظلوم من شطر الله المهيمن القيوم أنّه يدعوك بما يقربك اليه و يلقى على العالم ما يؤدّهم على خدمة مالك القدم هذا الاسم الأعظم الذي به حدثت الأرض اخبارها و اظهرت كنوزها و خزائنها طوبى لمن سمع و رأى و ويل للغافلين احفظ ما نزل لك و قل لك الحمد يا من في قبضتك زمام الوجود من الغيب و الشّهود انّ الكتاب ينطق و القوم لا يسمعون و التور اشرق و القوم اكثرهم لا يفقهون قد اتى الميقات و سلطان الآيات استوى على العرش و قال العزّة لله مالك الوجود

يا اوليائي في الجيم و التون قد انجز الله وعده و اظهر ما اراد بقوله كن فيكون ما منعه ضوضاء العباد و لا صفوف الّذين انكروا حجّة الله و برهانه و قالوا ما لا قاله الأولون يا محمّد قبل باقر (باء) لعمر الله قد تبدّلت الأرض و النّاس في ريب عظيم و نطقت الأشجار و القوم اكثرهم من الرّاقدين قد سمعوا النّداء و انكروه و احاطت الجهات حجّة ربّك و هم لا يشهدون اذا قيل لهم بأى حجّة آمنتم برسول الله يقولون الكتاب فلمّا نزل امّه كفروا و قالوا ما ناح به المقرّبون لعمر الله لا يعرفون ما يخرج من افواههم اولئك همج رعا عاتبوا اهوائهم في يوم فيه نادى المناد من الأفق الأعلى يا ملأ الانشاء قد استقرّ العرش في عكّاء اسرعوا هذا خير لكم عمّا خلق في الأرض ان انتم تعلمون اذا اخذك كوثر بياني قل

الهي الهى لك الحمد بما هديتني و لك الشكر بما ذكرتني و لك البهَاء بما القيت عليّ ما قرّنتي اليك اشهد أنّك انت مولى العالم قد ظهرت و اظهرت ما كان مكنوناً في العلم و مخزوناً عند الله مالك الملكوت البهَاء من لدنا على اهل البهَاء الّذين سمعوا و قالوا لك الحمد يا اله الغيب و الشّهود

يا اوليائي في خيرآباد لا اشكو بئى و حزنى ولكن ذكر مينمايم آنچه را كه سبب تنبّه و بيدارى و آگاهيست هر بلد و هر مدينه كه اليوم بلقاء اهل بهاء فائز او بسبب و علّت ظهور خود آگاه گشته و از فائزين عندالله مذكور و محسوب ولكن اهل بهاء نفوسى هستند كه بارادة الله تمسك نموده اند و بذيل مشيئتش تشبّث ايشانند مطالع عفت و امانت و مشارق عهد و وفا قسم بمالك يوم كه اگر نفسى اليوم ندا نمايد آيا وصاياى الهى در چه وقت نازل و در كدام ورق مسطور در آن وقت الواح لاتحصى از اطراف عالم ندا نمايد مائيم حامل نصايح الهى و مواعظ ربّانى و بر هر نفسى القا نموديم آنچه را كه سبب نجات ابدى و عزّت سرمديست ولكن بعضى از مدّعيان محبّت هيكل امانت را اخذ نمودند و بزنجيرش كشيده اند آن ظالم بى وفا در صباح و مسا از ضرب سياط جفا معدّيش دارد ظلم بمقامى رسيده كه حنين حصاة بلند شده و نواة و اسفا ميگويد ينبغي لكلّ نفس ان يقول

الهي الهى لك الحمد بما هديتني و ايدتني على عرفان بحر آياتك و سماء رحمتك اسألك بأن تؤيّد عبادك على ما تحبّ و ترضى و زين هياكلهم بطراز الأمانة و الوفاء بدّل يا الهى كذبهم بالصدق و اعراضهم بالاقبال و انكارهم بالاقرار و ظلمهم بالعدل و اعتسافهم بالانصاف اى ربّ وفقهم على الرجوع اليك و الانابة لدى باب عفوك أنّك انت التّوّاب الغفور الرّحيم و الفضّال العزيز الكريم انتهى

از فضل نامتناهى و رحمت لاتحصى هر يك از اسماء كه در ورقه آن محبوب فؤاد بود فائز شد بما لا عدل له اگر باب انصاف و عدل بر وجه عباد باز شود كل شهادت دهند از آنچه نازل گشته بر عنايت و شفقت و فضل حقّ جلّ جلاله چه بسيار از ليالى كه كل در مهارد راحت بوده اند و لسان مقصود عالميان بذكر احبّائش ناطق و ذاكر آيا كدام حمد و شكر لايق اين عناياتست ما يظهر من الخلق لم يكن لايقاً للحقّ جلّ كرمه و جلّ فضله و جلّ جوده الذى احاط الوجود

الهی الهی بچه لسان و بچه استعداد میتوانیم تدارک عملهای ناکرده را نمائیم یا در گل غفلت فرو رفته و ید را اوهام و آمال از اخذ کتاب بازداشته مقام اعراض اقبال فرموده‌اند و بعنایت خفیه ستر نموده‌اند غیر او که را داریم تا از او مسئله نمائیم آنچه را که سبب تدارک ما فات عتاً گردد ولکن نظر بانحصار مبتلا و بحدود محدود کجا لایق مشاهده و یا قابل عمل است و چون سیلی جز سیلش نه و راهی جز راهش نه با حمل کبائر و صفائر باو راجعیم چه که غیر او نداریم و نشنیدیم و ندیدیم پس باید دست توسل بذیل اطهرش بلند نمائیم و بحبل رحمتش تمسک جوئیم اوست قادر یکتا و بخشنده یکتا و عالم یکتا و کریم یکتا بصد هزار لسان مسئله مینمائیم که کل را مؤید فرماید بر عمل بآنچه تعلیم داده و اخبار فرموده

ای پروردگار ما بمثابه اطفالیم تربیت لازم داریم از دریای کرمت مسئله مینمائیم که ما را بایادی ارادهات تربیت نمائی و بمقام بلوغ که انقطاع از غیر و توجه بفناء باب تو است مزین و فائز فرمائی قدر لنا فی کلّ الأحوال ما یقرّنا الیک و یطهرنا عن دونک انک انت الفضال الکریم و تمنعنا عما لا یلیق لعظمتک و سلطانتک و قدرتک و اقتدارک لا اله الا انت الفرد الواحد القویّ القدیر

ذکر زاوه و اولیای الهی را در آن ارض نمودند مخصوص ذکر جناب آقا سید جواد علیه بهاء الله و عنایت و ذکر اشتعال و توجه و قیامشان را بر خدمت امر بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس ابهی یک لوح مبارک از سماء مشیت مالک رقاب نازل و ارسال شد یسأل الخادم ربّه بأن یشرّقه بلقاء لوحه و یرزقه ما کان مستوراً فی کلماته المطاعة امید آنکه از نار سدره و نور احدیه آن جهات را مشتعل نمایند و منور دارند ان ربنا الرحمن هو المبین العلیم و هو المشفق الکریم این عبد از برای ایشان توفیق و تأیید میطلبد تا بحکمت و بیان اهل امکان را راه نمایند و بمقصود رسانند

در لوح حکمت این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل آیات نازل قوله تبارک و تعالی انّ البیان جوهر یطلب التّفوذ و الاعتدال اما التّفوذ معلق باللطافة و اللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصّافیة و اما الاعتدال امتزاجه بالحکمة الّتی نزلها فی الزّبر و الألواح انتهى

اکثری غیر بالغ مشاهده میشوند لذا باید بایادی محبت و رفق و مدارا اهل آن اطراف را از نوم غفلت برانگیزانند و ببحر اعظم هدایت فرمایند انّ الله یمدّه و یؤیّده فضلاً من عنده و رحمةً من لدنه و هو الجواد الغفور الرحیم و هذا ما نزل من سماء مشیة ربنا الرحمن لأولیائه هناك قوله عزّ برهانه و عزّ بیانه

بسمی الذاکر العلیم

یا شیخ قاسم احمد الله تبارک و تعالی بما آتدک علی التّوجّه الیه و الاقرار بما انزله فی کتابه فی یوم فیهِ اعرض عنه اکثر خلقه و انکروا ما سطع و لاح من افق سماء قلمه الأعلى طوبی لقویّ ما اضعفته الشّبّهات و ما منعتہ اشارات الذین کفروا الذین افرح بما جرى ذکرک و اسمک من لسان العظمة فی هذا السّجن البعید و انزل لک ما یبقی بدوام الملک و الملکوت من لدن علیم حکیم لا یعادل بکلمة من کلماته ما عند القوم یشهد بذلك من عنده لوح حفیظ نسأل الله تعالی ان یوفّقک علی ذکره و ثنائه و یمدّک بجنود البیان أنّه هو المقتدر القدیر اذا سمعت التّداء من هذا الأفق الأعلى قل

الهی الهی لک الحمد بما زینت هیکلی بطراز الاقبال الیک و رأسی باکلیل حبّک و عینی بمشاهدة آثارک و قلبی بالاقبال الی ساحة عزّک اسألك بجدوک الذی احاط الوجود و باسمک الذی به سخرت من فی الغیب و الشّهود بأن تؤیّدنی علی الاستقامة علی امرک انک انت المقتدر العزیز الوهاب و هذا ما نزل لجناب شیخ سمیّ حضرة المقصود

هو الناطق بالحقّ

يا شيخ يا من سميت باسم ربك قد توجه اليك وجه المظلوم و ذكرك بما تضوّع به عرف الفضل اشكر و قل
لك الحمد يا مقصود العالم اسألك بالأكباد التي ذابت في هجرك و فراقك و بنور وجهك الذي به اشرفت مدائن
علمك و حكمتك و ببحر فضلك و عمّان آياتك ان تقدّر لي خير الآخرة و الأولى اى ربّ لا تمنعني عن فيوضات ايامك و لا
تجعلني محروماً عمّا قدرته لأصفيائك الذين بهم نصبت راية ظهورك في طور العرفان و ارتفعت اعلام هدايتك بين الأنام بأن
تجعلني من الذين نصرروا امرك بالحكمة و البيان و طافوا حول ارادتك منقطعين عن اراداتهم و اخذوا كتابك بقوة من عندك و
سلطان من لدنك اى ربّ انت الذي ايقظتني و اسمعتني و هديتني الى صراطك المستقيم و امرك المحكم المتين لا اله الا
انت المقتدر القدير

ما نزل لجناب ملاً رجبعلى عليه بهاء الله

هو الظاهر المستوى على عرش البيان

يا رجب قبل على عليك بهائي قد اتت الأيام التي فيها قصد القاصدون بيت الله الحرام و طافوا حوله بأمره و عملوا ما امرهم به
في كتابه طوبى لطائف انقطع عن دونه و فاز بما فاز به المقربون بفضلته و عطائه اسأله ان يقدر لهم من قلمه الأعلى ما تقرّ به
عيون الورى انه يشهد و يرى و هو بالمنظر الأبهي لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم قم على ذكر ربك و بشر العباد
بالحكمة و البيان بما نزل لهم ليشكروا ربهم ربّ من فى السموات و الأرضين هذا يوم المشاهدة و الاصغاء طوبى لأذن ما منعتهما
القصص الأولى و لعين ما حجبتها حجبات الغافلين كبر من قبل المظلوم على وجوه احبائي و نورهم بما اشرق و لاح من افق
سماء عناية ربك الكريم كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لتشكر و تقول

لك الحمد يا مقصود العارفين بما نورّت قلبى فى ايامك و هديتني الى صراطك الأعظم العظيم

ما نزل لمن سمى بمحمّد قبل حسين عليه بهاء الله

هو السميع من افقه الأبهي

يا محمّد قبل حسين انا ذكرنا اولياء الله و احبائه من قبل و من بعد انه اقبل اليهم قبل اقبالهم اليه و ذكرهم قبل اذكارهم و توجه
اليهم قبل توجههم ان ربك هو الفيّاض ذو الفضل العظيم و فى مقام اقبل اليهم بعد اقبالهم و ذكرهم بعد اذكارهم انه فى كلّ
حين فى شأن بديع لا يشغله شأن عن شأن و لا تمنعه جنود الظالمين به ظهر حكم الاثبات و نزل كلّ امر حكيم انصروا ربكم
بالحكمة و البيان لئلا ترتفع ضوضاء الغافلين انه ظهر بالفضل و اظهر ما كان مكنوناً فى علم الله رب العالمين طوبى لبصير ما
منع عن مشاهدة آثارى و لسميع سمع نداء الله ربّ العرش العظيم كذلك ماج بحر البيان فضلاً من لدى الله لتشكر و تقول
لك الحمد يا مقصود المقربين بما هديتني الى ساحة عزك و سقيتني كأس حبيك و نورتنى بنور معرفتك و ذكرتنى فى سجنك
و انزلت لى ما انجذبت به افئدة المخلصين

و هذا ما نزل لجناب ملاً حسين عليه بهاء الله

هو البصير فى الأفق الأبهي

یا حسین فکر فیما ورد علی هذا الحسین بعد القائم و هذا القیوم الّذی قام امام الوجوه بسطان مبین قد ورد علینا من علماء ایران ما ناح به سکان الفردوس یشهد بذلك من انصف فی هذا التّبا العظیم قل انه هو الّذی وعدتم بظهوره بعد القائم لعمر الله لولاه ما ظهر النّقطة و ما نزلّ البیان اتّقوا الله یا قوم لا تنکروا الّذی به ظهر کلّ برهان و ثبت کلّ حجّة و تنور کلّ افق و نزلّ کلّ آیه و ماج کلّ بحر و هاج عرف الله العظیم الخبیر قل یا ملاً الأدیان طهّروا آذانکم من القصص الأولى لتسمعوا صریر القلم الأعلى من الأفق الأبهی هذا ما امرتم به من قبل و فی هذا الحین من لدن عزیز حکیم ایّاکم یا قوم ان تمنعوا انفسکم عن ریح عناية ربّکم اقبلوا باسمه و خذوه بحبّه ثمّ اشربوا بذكره العزیز البدیع قل تالله لا یغنیکم الیوم ما عند القوم ضعوا مظاهر الأوهام و مطالعها مقبلین الی الله ربّکم و ربّ آباتکم الأولین كذلك نطق القلم اذ كان الاسم الأعظم فی سجنه العظیم

قل یا معشر العلماء من الأعجم قد اخذتم زمام العباد باسمی و تقعدون علی الصّدور بنسبتکم الی امری فلما اظهرت نفسی اعرضتم و عملتم ما جرت به دموع العارفين سوف یفنی ما عندکم و یدلّ عزّکم بالذّلة الكبرى و ترون جزاء اعمالکم من الله الأمر الحکیم طویبی لک بما نذت الموهوم و اخذت القیوم معیناً لنفسک انه مع من احبّه یسمع و یری و هو السّميع البصیر انتهى

این بنده هم خدمت هر یک تکبیر میرساند و از حقّ جلّ جلاله میطلبد بر اشتعال ایشان بیفزاید لیشتعل به المتوقّفین و یسرعون الی الله العزیز العظیم

ذکر اولیای ارض خاء را نمودند لله الحمد هر یک بعنایت و فضل و رحمت الهی از قبل و بعد فائز شده و میشود حبیب روحانی جناب ابن شهید علیهما بهاء الله و عنایتیه از بحر ذکر الهی قسمت کلّی برده اند چه که مکرّر ذکرشان مذکور ان ربّنا هو المشفق الکریم و حبیب فؤاد جناب عین و لام علیه بهاء الله و عنایتیه مکرّر نامه ایشان رسیده و جواب از کثرت تحریر در عهده تأخیر ماند امید هست این ایّام بایشان چیزی عرض شود آن محبوب میدانند و دیده اند که در جواب دستخطّ آن محبوب چه مقدار عرض میشود و ارسال میگردد و همچنین از اطراف متصل میآید و جواب باید برود فی الحقیقه این عبد متحیّر است از قدرت و اقتدار آنچه ظاهر شده و میشود و در هر جواب اسامی متعدّده مذکور و از برای هر یک نازل شده آنچه که شبیه و نظیر نداشته عنایت بمقامی رسیده که هیچ مقبلی محروم نمانده و هیچ سائلی ممنوع نه کل بعنایت و آثار الله فائز کدام قلم لایق ذکر این مقام و کدام لسان قابل وصف این اکرام مع ذلك مشرکین بیان کل را انکار نموده اند هرگز گمان نمیرفت از ایشان چنین ظلمی ظاهر شود وصیّتهای نقطه اولی روح ما سواه فداه از میان رفته التماس و تدبیرشان محو شده فرقی که کرده اینست که همان اوهامات حزب شیعه محکّمتر بمیان آمده هزار و دویست سنه یا وصیّ گفتند و حضرت مقصودی که هزار وصیّ بقولش خلق میشود شهیدش نمودند فاعتبروا فاعتبروا فاعتبروا یا اولی الأبصار یا اولی الأنظار یا اولی الألباب یا اولی العرفان یا اولی الاقبال عالم متحیّر بر منابر حرفی از حروفات را ذکر میکنند و نوحه مینمایند و بر خالق و رازق و محیی و ممیت و معیش لعن مینمایند و از منبر بزیر میآیند اینست شأن این قوم غافل ظالم

و حبیب روحانی جناب حاجی محمّد علیه بهاء الله مکرّر بذكر و عنایت و فضل و رحمت حقّ جلّ جلاله فائز گشته اند الحمد لله الّذی عمّت عنایتیه و کملت حجّته و احاط برهانه بعد از عرض فقرات مذکوره امام وجه مولی البریّه مخصوص هر یک لوح اقدس نازل و ارسال شد یسأل الخادم ربّه بأن یؤیّدهم جمعاً علی عرفان ما کان مستوراً فی کلماته و مخزوناً فی حروفاته

الهی الهی ایّدهم علی اخذ الواحک بقوّه من عندک و ارزقهم لقائها بجدک و کرمک ثمّ اشربهم الکوثر الّذی قدرّ فیها بأمرک و اقتدارک انک انت المقتدر القدير

امید هست از رحمت مسبوکه آنچه در این ایام از بحر جود مالک وجود ظاهر شده غافلین را آگاه نماید و کل را بافق هدایت کشاند ما من اسم الآ و فاز بذکره و ما من عبد الآ و قد احاطه ما ظهر من ملکوت بیانه آنه هو الفضل بالفضل و الحاکم بالعدل لا اله الا هو الناصح الرحیم و هو الناطق العلیم از حقّ جلّ جلاله میطلبم بر نور ابصار بیفزاید و همچنین بر قوه اصغا تا بشنوند و بیابند آنچه را که از برای آن از عدم بوجود آمده‌اند ان ربنا هو المقتدر القدير و هو المشفق العطوف الکریم ذکر جناب ملاً محمد علیه بهاء الله را نمودند و همچنین اشتعال ایشان را در امر حقّ و توجّهشان باطراف لاعلاء کلمه الله بعد از عرض این مراتب در افق اعلی یک لوح اقدس اظهار ابهی از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل و ارسال شد لیشراب من بحر الآیات ما يجعله ساقی سلسیل البیان بین الأدیان و قائد العباد الی اعلی الجنان و نسأل له التأيید و التوفیق فی کلّ الأحوال آنه هو الغنی المتعال

و ذکر جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله بعزّ اصغا فائز لله الحمد مکرر از قلم اعلی مذکور و کره بعد کره ذکرشان از لسان عظمت جاری و همچنین سفرهای ایشان لاعلاء کلمه الله و در این ایام هم در الواح شتی ذکر ایشان نازل و اینکه اذن توجّه از سماء عنایت الهی طلب نموده‌اند بعد از عرض فرمودند در همان اطراف لوجه الله منقطعاً عن دونه بتبلیغ مشغول گردند در آستانه علیه شخص اصفهانی مع آنکه کمال عنایت در باره اش ظاهر با عدو الله متحد شده و بعضی اراذل را تحریک نموده‌اند مقبلین را شتم مینمایند عمل کرده‌اند آنچه را که هیچ ظالمی عمل نکرده نار حرص و طمع اخذشان نموده مبالغی مال عباد را با دعای آنکه سرقت شده از میان برده‌اند باری از امانت گذشته‌اند و بخیانیت تشبث جسته‌اند و حال در فساد مشغولند نسأل الله ان یزینهم بالانصاف و یؤیدهم علی الرجوع قسم بآفتاب حقیقت ارتکاب نموده‌اند آنچه را که شبهه و مثل نداشته حکم الله آنکه تعرض باحدی نمایند و لکن با نفوس معرضه که اعراضشان ظاهر شده معاشرت و تکلم و ملاقات جایز نه هذا حکم قد نزل من سماء ارادة امر قدیم طوبی لمن نبذ ما اراد و اخذ ما اراده الله رب العالمین انتهى

ذکر منتسبین ارض طاء را نموده بودند چندی قبل از آن ارض ذکرشان و مراتب اقبال و محبت و توجّهشان را بتفصیل نوشته بودند و در ساحت اقدس بعزّ اصغا فائز و همچنین آن محبوب فؤاد از قبل ذکر نموده‌اند آنچه را که مشعر بر محبت و مودت و استقامت ایشان بوده لذا دو لوح اقدس از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل و بخطّ ابهی مسطور چند یوم قبل ارسال شد انشاء الله بان فائز شده‌اند و از بحر آیات الهی قسمت کامل اخذ نموده‌اند منتسبین آن محبوب لازال بعزّ ذکر الهی فائزند و این کره هم دو لوح اقدس مخصوص دو ورقه مذکوره علیهما بهاء الله از افق سماء فضل نازل و لائح ارسال شد یسأل الخادم ربّه بان ینزل علیهما و علی امّهما و امّ امّهما ما ینبغی لبحر جوده و سماء عطائه آنه هو الکرّام الفضل النور العلام الفیاض المقتدر القدير

اینکه در باره توجّه بعضی از بستگان مرقوم داشتند این ایام توجّه جایز نه چه که سارقین مدینه کبیره قاطعین طریق شده‌اند محض محبت حضرات آقایان افنان علیهم بهاء الله الأبهی بنفس اصفهانی که حال در مدینه کبیره موجود اعانت نمودند و چون تجارت محکم شد و محلّ رجوع احباب از اطراف گشت بنا بر حرص و طمع مشتعل و مقصودش آنکه جناب نبیل ابن نبیل حاجی شیخ محمد علی علیه بهاء الله را از میان بردارد و بعد با نفسی مثل خود که البته تفصیل او را شنیده و یا میشنود متحد شد در فساد و مبلغی مال مردم را از میان برد و فریاد برآورد که سارقین برده‌اند و چون این افترا از او پذیرفته نشد بر اعراض قیام نمود و بهتک حرمت امر پرداخت در نزد جمیع اعجام مدینه کبیره مذکور داشته بایها آمدند و مال مرا سرقت نمودند مقصود از این ذکر آنکه آن محبوب و اولیا آگاه باشند که احدی بشرط مدینه کبیره توجّه نماید شقاوت آن نفسین بدرجه اعلی رسیده حرمت امر الله را نزد اعجام ضایع کردند یسأل الخادم ربّه بان یبعث من یعرف الناس بکذبهم و افتراءهم آنه علی کلّ شیء قدیر

و اینکه در ذکر جناب حاجی سیّ و فقه الله علی ما یحبّ و یرضی مرقوم داشتند در حضور مکرّر ایشان را نصیحت و موعظه فرمودند و از آنچه رایحه فساد از آن استشمام شود بتصریح تمام منع نمودند معذلک ایشان باوهامات خود متمسک تمسکی که فصل آن بنظر محال آمد و بعد در ظاهر راضی و در باطن شاکی از اینجا تشریف بردند واقعه رشت و مازندران نظر بمعاشرت او با اصحاب واقع شد چه که بعضی از معاشرت ظاهره او با اصحاب همچو گمان نمودند که اهل الله با مولای او متحدند باری باین جهت وارد شد آنچه که وارد شد معاشرت او در ظاهر ابداً جایز نه ولکن تکدر او هم نظر باشنائی قبل محبوب نه صاحب یک وجه نبوده و نیستند چون از قبل اظهار محبت مینمودند از حقّ جلّ جلاله میطلبیم عالم خیال ایشان را از غبار و ظلمت فساد و نزاع و ما تتکدر به النفوس مقدّس فرماید سبحان الله نزد هر نفسی صلاح مقدّم است بر فساد باری در باره ایشان باید دعا نمود و از حقّ طلبید آنچه را که سبب حفظ اوست آنه هو السّامع المجیب

و اینکه در ذکر ناعق که در لوح خضرا بوده مرقوم داشتند ناعقین نفوسی هستند که ناس را از صراط منحرف میسازند و بغیر حقّ دعوت مینمایند سبحان الله کاظم مذکور علیه بهاء الله الابهی امام وجوه بحقّ ناطق است و بر خدمت قائم جای شبهه نبوده و نیست بعد از عرض این کلمات عالیات از سماء مشیّت نازل قوله تبارک و تعالی

الهی الهی طهر قلوب اولیائک عمّا لا ینبغی لأیامک و الّف بین افئدتهم و عقولهم و نفوسهم لئلا ینطق احد بغیر رضائک و عرفهم ما انزلته من قبل عباد مکرمون الذین لا یسبقونه بالقول و هم بأمره یعملون کل باید باین کلمه ناظر باشند و در قول سبقت نگیرند زمام امر در یمین اوست و قبضه قدرت او طوبی لمن انصف فی الامور و تمسک بالعدل آنه من الفائزین فی کتابی المبین انتهى

و اما حکایت کردستان در چند سنه قبل بعضی از نفسی شکایت نمودند و در شکایت صادق بودند ولکن قلم اعلی هتک ستر نمود باشارات ذکریه اکتفا رفت و این سنه شکایت عظیم کردند از نفس دیگر آن هم مستور است ان ربنا هو السّتار الحکیم این فقره بنفوس موقنه معدوده که حال در آن ارض موجودند راجع نبوده و نیست باید این عباد دعا کنیم و از حقّ بطلبیم نفوسی که خود را بحقّ نسبت میدهند بمتابه روح خفیف حرکت نمایند و لطافت روح از ایشان ظاهر شود بقسمی که در هر بیت وارد میشوند سبب تقدیس و تنزیه و ارتفاع و ارتقا و اطمینان اهل آن بیت گردند بخود نپردازند بلکه باولیا توجه نمایند در این مقامات از قلم اعلی نازل شده آنچه که مجدّد بذکر محتاج نه آنه هو المبین العظیم

صفحه مناجات که از قبل اولیا بساحت اقدس ارسال شد باصفا فائز جناب ابن شهید علیهما بهاء الله و عنایته الی آخر اسماء از اولیا و اوراق علیهم بهاء الله هر یک از بحر بیان مقصود عالمیان قسمت بردند و بعنایت مخصوصه فائز گشتند ولکن نظر بفقدان وقت و مجال باختصار ذکر شد فی الحقیقه آنچه از لسان عظمت جاری عظیم و محیط بوده و هست این عبد هم خدمت هر یک تکبیر و ثنا میرساند و توفیق و تأیید مقدّس از ادراک و عقول از برای هر یک طلبیده و میطلبید ان ربنا هو الجواد الکریم لا اله الا هو العظیم الحکیم البهّاء و الذکر و الثناء علیکم و علی من معکم و یحبّکم و یسمع قولکم فی امر الله ربّ العرش العظیم

خادم

فی ۲۴ ذی الحجّه سنه ۱۳۰۶

اوراق وصول از بعد ارسال میشود

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۸ فوریه ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر